

Nr 151

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående överlåtelse av viss kronan tillhörig mark m. m.; given Stockholms slott den 23 mars 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen förelägges riksdagen förslag om överlåtelse av försvaret tillhörig mark m. m. i sex olika fall. Sålunda föreslås att övningsflygplatsen vid Kvidinge i Kristianstads län överlåtes till lantbruksnämnden i samma län för rationalisering av jordbruk och att två fastigheter ingående i övningsflygplatsen vid Ölme i Värmlands län återsäljes till tidigare ägare. I propositionen föreslås vidare försäljning för bostadsbebyggelse dels av ett markområde i Umeå till Umeå stad, dels av en del av Svea artilleriregementes kasernområde i Sundbyberg till en bostadsrättsförening och dels av två markområden av det s. k. artillerifältet i Uppsala till Uppsala stad. Slutligen föreslås försäljning av en fastighet i Landskrona till enskild person.

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 23 mars 1956.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Torsten Nilsson, frågor om överlåtelse av viss kronan tillhörig mark m. m. och anför därvid följande.

1

Med skrivelse den 26 juli 1955 har *flygförvaltningen* överlämnat ett mellan förvaltningen och lantbruksnämnden i Kristianstads län träffat avtal enligt vilket, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, till lantbruksnämnden överlåtes övningsflygplatsen vid Kvidinge i Kristianstads län mot en ersättning av 45 000 kronor. Flygförvaltningen hemställer att avtalet godkännes.

Av flygförvaltningens förenämnda skrivelse och ämbetsverkets skrivelse i samma ärende den 17 december 1954 inhämtas bland annat följande.

Det ifrågavarande flygfältet, som använts av krigsflygskolan såsom reservflygfält, har numera blivit för litet för moderna krigsflygplan. Flygförvaltningen har därför undersökt möjligheterna att utnyttja fältet för annat ändamål. På gjord förfrågan har fortifikationsförvaltningen, luftfartsstyrelsen och domänstyrelsen förklarat sig icke ha något intresse av att övertaga fältet eller del därav. Däremot har lantbruksnämnden i Kristianstads län erbjudit sig att förvärva detsamma för rationalisering av jordbruk.

Flygfältet, som består av en enda fastighet Brandhus eller Björket 1⁴⁰, omfattar en areal av 28,96 hektar, varav 27,49 hektar flygfältsyta och 1,47 hektar annan mark. Å fältet finnes inga byggnader eller andra fasta anordningar. Flygfältet, som är bokfört å flygvapnets delfond av försvarets fastighetsfond, redovisas med ett värde av 51 500 kronor.

Lantbruksnämnden har förklarat sig villig att förvärva fältet mot en ersättning av 45 000 kronor. Flygförvaltningen har ansett sig kunna godtaga denna ersättning.

I ärendet har yttrande avgivits av riksräkenskapsverket.

Departementschefen

Jag tillstyrker den föreslagna överlåtelsen av ifrågavarande flygfält till lantbruksnämnden i Kristianstads län. Då lantbruksnämnden önskar förvärva fältet för rationalisering av jordbruk, syftar förvärvet ytterst till att kronan avhänder sig området i fråga. Med hänsyn härtill och till att det å fastighetsfonden redovisade värdet av fältet överstiger 50 000 kronor bör överlåtelsen underställas riksdagens prövning.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:tt måtte föreslå riksdagen medge

att till lantbruksnämnden i Kristianstads län må överlåtas förenämnda flygfält, som utgöres av fastigheten Brandhus eller Björket 1⁴⁰, mot en ersättning av 45 000 kronor.

2

Med skrivelse den 7 oktober 1955 har *flygförvaltningen* överlämnat *dels* ett mellan förvaltningen och godsägaren John Patrik Norström, Ölme, träffat avtal, enligt vilket, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, till Norström försäljes fastigheten Rudsberg 4² i Ölme socken för en köpeskillning av 81 960 kronor, *dels ock* ett mellan förvaltningen och Väse kommun träffat avtal, enligt vilket, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, till kommunen försäljes fastigheten Lundsholm 3¹ i Ölme socken för en köpeskillning av 16 224 kronor. Flygförvaltningen hemställer att avtalen godkännes.

Av flygförvaltningens skrivelse framgår bland annat följande.

Ifrågavarande båda fastigheter ingår i övningsflygplatsen vid Ölme, Värmlands län, vilken flygplats är avsedd att nedläggas. Kronan förvärvade fastigheterna år 1940, Rudsberg 4² från Norström och hans hustru och Lundsholm 3¹ från Ölme kommun. Enligt de köpekontrakt som därvid upprättades skall fastigheterna, därest de icke längre användes som flygfält och kronan försäljer dem, i första hand utbjudas till försäljning till ägarna av de fastigheter från vilka de i samband med kronans förvärv år 1940 avskildes. I anslutning härtill har lantbruksnämnden i Värmlands län, hos vilken myndighet flygförvaltningen anhållit om yttrande rörande dispositionen av nämnda fastigheter, föreslagit att fastigheterna försäljes, Rudsberg 4² till Norström och Lundsholm 3¹ till Väse kommun, i vilken Ölme kommun numera inkorporerats. Köpeskillningarna borde enligt lantbruksnämnden beräknas efter 1 200 kronor för hektar. För Rudsberg 4² som har en areal av 68,3 hektar skulle köpeskillningen sålunda utgöra 81 960 kronor och för Lundsholm 3¹ som omfattar 13,52 hektar 16 224 kronor. Å fastigheterna finns icke uppförda några byggnader. Sedan Norström och Väse kommun förklarat sig villiga att återförvärva fastigheterna för angivna priser har förenämnda köpekontrakt upprättats.

Flygförvaltningen anför att den av lantbruksnämnden föreslagna ersättningen per hektar icke oväsentligt understiger vad ämbetsverket år 1940 betalade för fastigheterna. Köpeskillingarna kan därför enligt ämbetsverket synas låga, särskilt i betraktande av penningvärdets fall. Fastigheterna har emellertid under cirka femton år brukats för speciellt militärt ändamål och kan under de första brukningsåren icke beräknas ge samma avkastning som normalt skött odlingsjord. Vidare har de år 1940 erlagda köpeskillingarna inkluderat även intrångsersättning. Flygförvaltningen anser därför att den ersättning som nu överenskommit är för kronan godtagbar.

Lantbruksstyrelsen, som yttrat sig i ärendet, tillstyrker att försäljning sker till de preliminärt överenskomna köpeskillingarna för fastigheterna.

Departementschefen

Jag har icke något att erinra emot att ifrågavarande fastigheter, som icke längre erfordras för försvaret, nu återsäljes till tidigare ägare. I fråga om de preliminärt överenskomna köpeskillingarna har yttrande inhämtats från lantbruksstyrelsen, som funnit dem vara skäliga.

Frågan om de föreslagna överlåtelseerna bör underställas riksdagens prövning.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medge

att fastigheterna Rudsberg 4² och Lundsholm 3¹ må försäljas till i det föregående angivna köpare mot köpeskillingar av respektive 81 960 kronor och 16 224 kronor samt på i hudsak de villkor i övrigt, som finnes angivna i de rörande försäljningarna upprättade avtalen.

3

Med skrivelse den 9 mars 1956 har *fortifikationsförvaltningen* överlämnat ett mellan förvaltningen, å kronans vägnar, och drätselkammaren i Umeå, å Umeå stads vägnar, träffat avtal, enligt vilket, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, till Umeå stad försäljes ett område om cirka 5 500 kvadratmeter kronan tillhörig, för Norrlands dragonregemente avsedd mark för en köpeskillning av 68 500 kronor. Markområdet är beläget inom kvarteren Garvaren och Ryttaren i Umeå stad och omfattar stadsägorna nr 547 A, 548, 684 A och 685 samt delar av stadsägorna 547 och 684 ävensom viss gatumark. Å stadsägorna nr 548 finnes uppförda två äldre bostadsbyggnader av trä. Staden avser att utnyttja området för bostadsbebyggelse. Fortifikationsförvaltningen hemställer att avtalet måtte godkännas.

Av fortifikationsförvaltningens skrivelse framgår vidare bland annat följande.

Inom området är avsett att uppföras tre bostadsbyggnader med sammanlagt 48 bostadslägenheter jämte garagebyggnader. Fortifikationsförvaltningen har överenskommit med staden att halva antalet av de planerade bostadslägenheterna och garageplatserna skall förbehållas försvarets personal i Umeå. Bestämmelse härom har intagits i förenämnda köpeavtal. Försäljningen har tillstyrkts av vederbörande militära myndigheter. Fortifikationsförvaltningen anser för egen del att det är angeläget att försäljningen kommer till stånd, så att den planerade bostadsbebyggelsen kan genomföras. Genom fortifikationsförvaltningens försorg har området värderats och därvid åsatts ett värde av 14 kronor 40 öre per kvadratmeter. Bostadsstyrelsen har i yttrande i ärendet förklarat sig kunna tillstyrka en köpeskillning för marken grundad på denna värdering. En mindre del av det till försäljning föreslagna området, nämligen stadsägorna nr 547 A och 684 A samt viss gatumark, sammanlagt omfattande cirka 800 kvadratmeter, har tidigare skänkts till kronan av Umeå stad. Fortifikationsförvaltningen, som med hänsyn härtill icke ansett någon ersättning böra utgå för denna del av området, har beräknat köpeskillningen till $(4\,700 \times 14:40 =)$ 67 680 kronor, vartill lagts ett belopp av 1 000 kronor, motsvarande rivningsvärdet av förenämnda bostadsbyggnader. Vid förhandlingar med staden har enighet nåtts om en köpeskillning av 68 500 kronor.

Det till försäljning föreslagna området, som är redovisat på arméns delfond av försvarets fastighetsfond, är icke för sig redovisat utan ingår som del av en större bokföringsenhet. Fortifikationsförvaltningen har uppskattat områdets bokförda nettovärde till ungefär 11 000 kronor. De i försäljningen ingående byggnaderna har invärderats i fastighetsfonden med ett sammanlagt belopp av 64 400 kronor, vilket belopp är helt avskrivet.

Departementschefen

Enligt det föreliggande förslaget till avtal mellan kronan och Umeå stad överlätas till staden ett område om cirka 5 500 kvadratmeter av kronan tillhörig mark. Området skall av staden användas för bostadsbebyggelse, varvid en del av bostadslägenheterna enligt avtalet tillförsäkras försvarets personal i Umeå.

Då det till försäljning föreslagna området synes kunna utan olägenhet avstås av försvaret anser jag mig böra tillstyrka försäljningen till det pris och på de villkor i övrigt, som preliminärt överenskommits.

Frågan om försäljningen bör underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medge att förenämnda område om cirka 5 500 kvadratmeter må försäljas till Umeå stad för en köpeskillning av 68 500 kronor samt på i huvudsak de villkor i övrigt, som finnes angivna i det rörande försäljningen upprättade avtalet.

4

I skrivelse den 17 mars 1956 har *fortifikationsförvaltningen* anmält att en preliminär överenskommelse träffats med Bostadsrättsföreningen Rissne u. p. a. om försäljning till föreningen av ett markområde om cirka 19 000 kvadratmeter av Svea artilleriregementes kasernområde i Sundbyberg.

Av fortifikationsförvaltningens skrivelse framgår i huvudsak följande.

Bostadsrättsföreningen har hos fortifikationsförvaltningen anhållit att få förvärva mark inom Svea artilleriregementes kasernområde väster om stadsdelen Duvbo i Sundbybergs stad för att där uppföra bostäder för personal anställd vid regementet och vid signalverkstäderna i Sundbyberg. Det område som föreningen vill förvärva omfattar cirka 19 000 kvadratmeter av gemensamma ägoväldet för kronan tillhöriga fastigheterna Rissne 1^a, 2^a och 3^a samt Solvalla 1^a i Sundbybergs stad. Vederbörande militära myndigheter har tillstyrkt en försäljning till föreningen av området i fråga. Fortifikationsförvaltningen har för egen del funnit det rimligt att en mindre del av regementets markområde ställes till förfogande för bostadsbebyggelse för försvarets personal. Området, som icke utnyttjas för något militärt behov, kan enligt ämbetsverket utan större olägenhet avstås för detta ändamål.

Området har vid värdering genom fortifikationsförvaltningens försorg åsatts ett värde av 233 550 kronor eller 12 kronor 30 öre per kvadratmeter. Bostadsstyrelsen, som granskat värderingen, har i yttrande till fortifikationsförvaltningen anfört att planeringskostnaderna för området sannolikt komme att bli högre än normalt. Med hänsyn därtill och till vissa osäkerhetsfaktorer i övrigt hade styrelsen bedömt värdet av området till omkring 10 kronor per kvadratmeter, motsvarande ett pris av 190 000 kronor. Enligt styrelsen borde köpeskillingen emellertid icke definitivt fastställas förrän samtliga på markvärdet inverkan faktorer var kända.

Då tiden icke nu medgivit några ytterligare markundersökningar för att fastställa köpeskillingen har fortifikationsförvaltningen, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, med föreningen träffat överenskommelse om försäljning till föreningen av det ifrågavarande området i form av en gemensam, av bägge parter undertecknad promemoria. I fråga om köpeskillingen uttalas i promemorian att med nu föreliggande kännedom om grundförhållandena inom det till försäljning avsedda området m. m. en skäligen köpeskillning synes böra ligga mellan 233 500 kronor och 190 000 kronor. Vidare uttalas att med det slutliga bestämmandet av köpeskillingen skall anstå till dess genom föreningens försorg vissa kompletterande grundundersökningar utförts. Övriga köpevillkor har intagits i ett till promemorian fogat utkast till köpekontrakt.

Det till försäljning föreslagna området, som är bokfört å arméns delfond av försvarets fastighetsfond, är icke för sig redovisat utan ingår som

en del av en större redovisningsenhet. Fortifikationsförvaltningen har ungefärligt uppskattat områdets bokförda värde till 900 kronor.

Fortifikationsförvaltningen hemställer om bemyndigande att genomföra försäljningen på i huvudsak de villkor, som angivits i promemorian med tillhörande utkast till köpekontrakt.

Departementschefen

Det till försäljning föreslagna området skall av bostadsrättsföreningen användas för bostadsbebyggelse för försvarets personal. Då området synes utan olägenhet kunna avstås av försvaret tillstyrker jag en försäljning av området för angivna ändamål.

Köpeskillingen har såsom framgår av det föregående icke kunnat exakt bestämmas utan är beroende av resultatet av kommande markundersökningar. För att försäljningen, som är av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning, dock skall kunna genomföras så snart som möjligt har överenskommelse om försäljningen, på sätt förut nämnts, träffats i form av en gemensam promemoria med därtill fogat utkast till köpekontrakt. Jag anser att försäljningen bör kunna genomföras på i huvudsak de villkor som angivits i nämnda promemoria m. m.

Under återopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medge

att ifrågavarande område om cirka 19 000 kvadratmeter må försäljas till Bostadsrättsföreningen Rissne u. p. a. på i huvudsak de villkor, som angivits i den rörande försäljningen upprättade promemorian med därtill fogat utkast till köpekontrakt.

5

I skrivelse den 17 mars 1956 har *fortifikationsförvaltningen* anmält att en preliminär överenskommelse träffats med Uppsala stad om försäljning till staden för bostadsbebyggelse av två markområden om sammanlagt cirka 4,79 hektar av det s. k. artillerifältet i Uppsala.

Fortifikationsförvaltningen har i skrivelsen anført bland annat följande.

Den av 1955 års riksdag beslutade omorganisationen av Upplands regemente m. fl. förband innebär bland annat att Signalregementet och arméns signalskola skall förläggas till Uppsala. För personalen vid nämnda regemente och skola bör därför i en nära framtid ett erforderligt antal bostäder finnas disponibla. Vid överläggningar mellan representanter för fortifikationsförvaltningen, försvarsstabens bostadsdetalj och Uppsala stad har preliminärt överenskommit att kronan skall till staden försälja viss av försvaret disponerad mark i Uppsala, tillräcklig för en bostadsbebyggelse om sammanlagt cirka 300 lägenheter, på villkor bland annat att staden

vid närmare angivna tidpunkter ställer sammanlagt omkring 140 hyreslägenheter i staden till bostadsdetaljens förfogande för försvarspersonalens räkning. Som en första etapp skall förenämnda två markområden, omfattande det ena 2,53 hektar av stadsägorna nr 361, 362 och 685 samt det andra 2,26 hektar av stadsägan nr 684 A eller sammanlagt omkring 4,79 hektar, överlåtas till staden.

Områdena har genom fortifikationsförvaltningens försorg värderats och därvid åsatts ett värde av cirka 15 kronor per kvadratmeter. Bostadsstyrelsen, som granskat denna värdering, har för egen del funnit ett värde av 14 kronor 40 öre per kvadratmeter vara skäligt. Vid ifrågavarande värderingar har förutsatts att grundförhållandena inom områdena är goda. Fortifikationsförvaltningen har ansett sig kunna godtaga en köpeskillning för områdena i överensstämmelse med sistnämnda värdering, eller ett belopp av 689 700 kronor. Jämväl staden har för sin del funnit den angivna köpeskillningen godtagbar under förutsättning att extraordinära grundläggningskostnader för bebyggelsen inom områdena icke uppkommer.

Emellertid har från stadens sida anförts vissa farhågor rörande grundens beskaffenhet och behovet av extraordinära grundläggningsåtgärder. Med hänsyn härtill och då tiden icke nu medgivit utförande av noggranna grundundersökningar har fortifikationsförvaltningen och staden enats om att med det slutliga bestämmandet av köpeskillningen bör anstå till dess sådana undersökningar utförts. Fortifikationsförvaltningen har därför med Uppsala stads drätselkammare träffat överenskommelse i form av en gemensam promemoria om försäljning till staden av ifrågavarande områden, under förbehåll av Kungl. Maj:ts och stadsfullmäktiges i Uppsala godkännande. Köpeskillningen för områdena bestämmes i promemorian till 689 700 kronor under förutsättning att extraordinära grundläggningsåtgärder icke blir erforderliga. Därest blivande grundundersökningar utvisar, att sådana åtgärder erfordras, skall köpeskillningen minskas med kostnaderna härför enligt överenskommelse som då skall träffas mellan parterna. Övriga köpevillkor har intagits i ett till promemorian fogat utkast till köpeavtal, i vilket bland annat intagits en förbindelse för staden att ställa sammanlagt 142 lägenheter i staden till förfogande för försvarets personal att tillträdas successivt under tiden den 1 april 1956—den 1 april 1958.

De till försäljning avsedda områdena, som är bokförda å arméns delfond av försvarets fastighetsfond, är icke för sig redovisade utan ingår som delar av större redovisningsenheter. Fortifikationsförvaltningen har ungefärligt uppskattat det bokförda värdet för områdena till sammanlagt 24 000 kronor.

Fortifikationsförvaltningen hemställer om bemyndigande att till Uppsala stad försälja ifrågavarande områden på i huvudsak de villkor, som angivits i förenämnda promemoria med tillhörande utkast till köpeavtal.

Departementschefen

De till försäljning föreslagna områdena ingår i den av försvaret disponerade mark i Uppsala, som till följd av den beslutade omorganisationen av Upplands regemente m. fl. förband kan frigöras för bostadsbebyggelse m. m.

Försäljningen har, såsom framgår av det föregående, förbundits med villkor för staden att ställa ett antal hyreslägenheter till förfogande för försvarets personal i Uppsala. Detta är ett viktigt led i omflyttningen till Uppsala av Signalregementet och signalskolan.

Köpeskillingen för områdena har icke nu kunnat slutligt fastställas. För att försäljningen, som är av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning, dock skall kunna genomföras snarast möjligt har parterna, på sätt framgår av det föregående, träffat överenskommelse om försäljningen i form av en gemensam promemoria med därtill fogat utkast till köpeavtal. Jag anser att försäljningen bör kunna genomföras på i huvudsak de villkor som angivits i promemorian m. m.

Under återopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medge

att i det föregående angivna områden av det s. k. artillerifältet i Uppsala må försäljas till Uppsala stad på i huvudsak de villkor, som angivits i den rörande försäljningen upprättade promemorian med därtill fogat utkast till köpeavtal.

6

Med skrivelse den 9 februari 1956 har *fortifikationsförvaltningen* överlämnat ett mellan förvaltningen och professor Sture Berggren, Malmö, träffat avtal enligt vilket, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, till Berggren försäljes tomten nr 4 i kvarteret Gamla Bryggan i Landskrona jämte därå uppförda byggnader för en köpeskillning av 80 000 kronor. Fortifikationsförvaltningen hemställer att ifrågavarande avtal godkännes.

Av ämbetsverkets skrivelse inhämtas i huvudsak följande.

Tomten, som omfattar 769,5 kvadratmeter, är bebyggd med gathus i två våningar — det s. k. fortifikationshuset, som utgör byggnadsminnesmärke — samt med gårdshus. Fastigheten är i försvarets fastighetsfond, arméns delfond, redovisad med ett värde av 196 000 kronor, varav 18 000 kronor är markvärde och 178 000 kronor utgör byggnadsvärde, det senare helt avskrivet. Fastighetens taxeringsvärde är 70 000 kronor.

I skrivelse till fortifikationsförvaltningen har Berggren, som bebor en av bostadsvåningarna i fastigheten, anhållit att få köpa fastigheten för ett pris av 80 000 kronor. Berggren har vidare förklarat sig villig att iståndsätta byggnaderna och inregistrera gathuset såsom kulturhistoriskt märk-

lig byggnad. Vederbörande militära myndigheter, byggnadsstyrelsen och riksantikvarieämbetet har icke haft något att erinra mot fastighetens försäljning. Vidare har drätselkammaren i Landskrona meddelat att staden icke är intresserad av att förvärva fastigheten. Fortifikationsförvaltningen, som funnit den erbjudna köpeskillingen vara för kronan godtagbar, har därför träffat ifrågavarande avtal med Berggren om försäljning av fastigheten.

I avtalet har intagits bestämmelse om skyldighet för köparen att registrera fastigheten såsom kulturhistoriskt märklig byggnad och att efter plan som skall godkännas av riksantikvarien låta restaurera gatubyggnaden. Kronan är enligt avtalet berättigad att återköpa fastigheten, därest köparen icke skulle uppfylla sina åtaganden i fråga om restaurering m. m.

Departementschefen

Då ifrågavarande fastighet icke längre erfordras för försvarets behov eller för något annat statligt eller kommunalt ändamål och då riksantikvarieämbetet icke haft något att erinra emot försäljningen av fastigheten, som är kulturhistoriskt märklig, anser jag mig kunna tillstyrka att fastigheten försäljes.

Frågan om den föreslagna överlåtelsen bör emellertid underställas riksdagens prövning.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medge

att kronan tillhöriga tomten nr 4 i kvarteret Gamla Bryggan i Landskrona med å tomten uppförda byggnader må försäljas till professor Sture Berggren, Malmö, för en köpeskillning av 80 000 kronor samt på i huvudsak de villkor i övrigt, som finnes angivna i det rörande försäljningen upprättade köpekontraktet.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Göran Mossberg